

Cleveland je imel danes zjutraj močan potres

Močan potres je preplasil Clevelandčane danes zjutraj nekako ob 12:50, ravno en teden potem, ko smo čutili rahel potres v Clevelandu. Potres je bil močan dovolj, da je zbudil stotine ljudi. Potres je s presledki trajal skoro osem minut. Ob istem času so potres čutili po vsej državi Ohio in v osmih sosednjih državah. Vendar potres ni bil toliko močan, da bi povzročil kakšno škodo. Izvor potresa je v osrednje-zapadnem delu države Ohio.

Državni pravdnik obstreljen na javni cesti

Los Angeles, 8. marca. Znani državni pravdnik tega okraja, Buron Pitts, ki je imel opraviti zadnje čase z mnogimi notoričnimi slučajji, je bil včeraj območje streljen v roko, ko je zapustil svoj farmarski dom v bližini Los Angelesa. Pitts je bil zahrbtno napaden, ko se je sam nahajal v svojem avtomobilu. Tekom dneva se je državni pravdnik Pitts posvetoval s policijskim načelnikom v Santa Monica, kjer se je pripetilo več napadov na uslužbenca Douglas Aircraft Co., pri kateri družbi se je nedavno tega vršil sedeči štrajk. Državni pravdnik je bil prepeljan v bolnišnico, kjer so dognali, da rana ni nevarna. Napad se je pripetil, ko je odpeljal Pitts iz svoje farme, da obišče očeta. Iz nekega avtomobila so planili trije moški, ki so oddali dva strela, nakar so pobegnili. Eden izmed strelcov ni zadel.

Metri za parkanje

Včeraj bi mestna zbornica sprejela predlog, da se vplejejo v Clevelandu metri za parkanje avtomobilov, toda predlog je bil končno vrnjen dotičnemu odseku, ko je vstal councilman Vehovec in izjavil, da ga je hotel "nekdo" podkupiti, da glasuje za metre za parkanje. Kdo je bil ta "nekdo" Vehovec ni povedal. Councilman Travnikar je zahteval od Vehovca, da pove ime dotičnega, toda Vehovec je molčal. Ostali councilmani so se smejali Mr. Vehovecu, češ, kako je mogoče, da baš on dobi vedno ponudbe za podkupnino, a ostali councilmani "niso tako srečni."

Izboren program

V nedeljo je imel dr. James Mally svoj otvoritveni slovenski radio program na WGAR radio postaji. Program je bil izboren in kot nam pripoveduje, lepo število radio poslušalcev, je bil eden izmed najboljših slovenskih radio programov tekom zadnjih let. Oznanevalec dr. Mally ne samo da lepo izgovarja besede in stavke, pač zna tudi čuteče povedati, kar misli. Njegova kratka skica o Sloveniji in Slovencih je bila gotovo prinesla narodu mnogo priznanja. Zahvala gre tudi bratom Čehom in bratom Hrvatoma, ki so pomagali pri programu, ter vsem, ki so sodelovali.

Lepa udeležba

Semnja, ki ga je priredila fara sv. Vida preteklo nedeljo, se je udeležilo izredno veliko število ljudi. Cerkvena dvorana je bila prenapolnjena in tudi ljudje so radi prispevali k raznim nagradam. Kot čujemo, je neki naš prijatelj dobil kar \$150.00 v gotovini, docim so bile drugim razdeljene še druge manjše vsote.

Sovražniki predsednika Roosevelta so se začeli organizirati. Velekapitalisti podpirajo nasprotnike predsednika v njih boju

Washington, 8. marca. Na predvečer značilnega govora, katerega bo imel predsednik Roosevelt v torek večer potom radia, so se organizirali njegovi nasprotniki in so sklenili, da ženejo boj proti Rooseveltu do skrajnosti.

Ko je predsednik Roosevelt slišal o tem, se je prijazno nasmehljal in povedal, da glasom ameriške ustave ima sleherni ameriški državljani pravico izraziti svobodno svoje mnenje. Končno besedo bo imel pa narod.

Predsednik je izjavil, da ga njegovi nasprotniki glede spremembe in reorganizacije pri najvišji sodnji ne razumejo. Obenem je povedal, da so minili časi, ko je zelo malenkostna večina financirjev, politikarjev in demagogov narekovala narodno

politiko.

"Ameriška ustava," je dejal predsednik Roosevelt, "ni bila napisana za cemo en del naroda. Ameriška ustava je za ves ameriški narod. Jaz čutim, da je ameriški narod za gotove reforme, in reforme so v resnici potrebne v današnjih časih."

"Ob istem času pa spoštujem svoje nasprotnike, če mislijo resno, da bi pomenila sprememba ameriške ustave nevarnost za Ameriko. Toda kolikor je meni poznan položaj v gospodarstvu, politiki in na kmetijah, sem do dobrega prepričan, da je v Ameriki marsikaj narobe, in moja resna želja je, da izboljšamo, kar moremo. Mene je pozval narod, da ga vodim do leta 1941. Kdor bo prišel za menoj, naj skuša narediti kaj boljšega."

Zanimive novice iz življenja naših ljudi po slovenskih naselbinah Amerike

Hartwick, N. Y. — O veliki nesreči, ki je zadela rojaka Franka Hrena se sporoča še sledeče: Hrenova farmarska hiša, katero je ogenj uničil, je bila stara čez 100 let. Imela je 10 sob in veliko podstrešje. Rojak Stenov je hišo temeljito prenovil. Stenov je bil pred Hrenom lastnik farme in poslopja. Po Stenovčevi smrti je prišla hiša z zemljiščem red v last njegove hčere Louise, ki je bila vdova po trgovcu Spiru Petrovu, ki je umrl v Macedoniji leta 1931. Pred šestimi meseci se je Louise poročila s Frankom Hrenom iz Willarda, ki je bil mizar in farmar po poklicu. Ogenj je prišel tako naglo in po močnem vetru se je razširil tako hitro, da si je družina komaj otela golo življenje. Goreti je začelo v hlevu in v par trenutkih je začelo goreti tudi v hiši. V hlevu je zgorelo 60 glav živine, dva lepa konja in tudi pes. Hiša je popolnoma pogorela. Izgubljene je tudi za \$200.00 vrednosti zlatnine.

Iz Chicaga se poroča, da je tam te dni umrla Mary Stanič v bolnišnici za rano, katero ji je prizadajal z nožem njen mož Michael. Michael Stanič je pobegnil iz državnega zapora za blazne, in ko je prišel domov, je napadel svojo ženo. Moža so prijeli.

V Evelethu, Minn., je naglo umrl poznani rojak Peter Špehar, star 48 let, doma iz Bele Krajine. Med potjo z dela v rudniku mu je prišlo slabo in je nekaj časa kasneje umrl.

V nedeljo 14. marca se prične v slovenski naselbini v New Yorku sv. misijon, katerega bo vodil Rev. Alexander Urankar, župnik pri sv. Stefanu v Chicagu. Misijon bo trajal en teden. Father Alexander je poznan kot izvrsten pridigar.

Rojak Louis Marn, Chisholm, Minn., poroča, da mu je v Danah pri Ribnici umrl njegov 80 let stari oče. Poleg njega zapušča v Jugoslaviji tri hčere in več sorodnikov.

Dr. John J. Zaverfnik iz Chicage poroča, da je bil te dni obveščene, da je njegovemu bratu Jožetu Zavertniku, najstarejšemu sinu pokojnega urednika "Prosvete," umrla žena Pavlina. Ranjka je bila stara 43 let. Bila

je Čehinja. Zapuščadva sinova in dve hčeri.

V Farrell, Pa., je preminula Antonija Kramar, žena dobro poznane rojaka Franka Kramarja. Njeno deklisko ime je bilo Gerbajs. Pokojna zapuščala moža, sina in hčer, v stari domovini, v Lavrici pod Ljubljano, pa starše in dve sestri.

V Superior, Wyo., je umrla Frances Dolenc, stara 44 let, doma iz Poljske doline na Gorenjskem. Zapuščala moža, šest sinov in hčerko.

Mati izdala sina

Tekom preteklega tedna je bilo ukradenih v Clevelandu 10 avtomobilov po četvorici mladolletnih fantičev, starih od 14 do 16 let. Policija je v soboto aretirala vse se mlade pridaniče, potem ko je mati enega izmed mladih tatov naznanila policiji, da je med tatovi njen lastni sin. Mati je izjavila napram policiji, da se ni mogla več premagovati in je med mladinskimi tatovi tudi njen lastni 14 let stari sin. Imena ne bomo navedli, kajti možnost je, da se bo mladi fant, potem ko dobi svojo sodbo na mladinski sodnji, poboljšal. Fantiček prihaja iz precej dobre družine.

V slovensko last

Mr. A. Turkman je kupil na Schaefer Ave. hišo, ki je bila 100 let v nemških rokah in ki je bila postavljena še, ko so bile tu kaj farme. Prvi lastnik hiše je bil Nemec Schaefer, po katerem je tudi ulica dobila svoje ime. Pri kupčiji sta posredovala poznana prodajalca Joe Pikš in Ruzick.

Hčerka umrla

Staršem Henry in Frances Glavich je umrla štiri mesece stara hčerka Frances Jean. Družina stanuje na 1040 E. 71st St. Pogreb se vrši iz Grdinovega pogrebnega zapora v sredo popoldne ob 2. uri v cerkev sv. Vida in na Calvary pokopališče. Iskreno sožalje staršem!

Nov davek

V državni postavodaji je bilo predlagano, da se naloži \$3.00 izredni davek na vsak avtomobil v državi Ohio. Država bi dobila letno \$8,000,000.

Štrajk in kosilo

Kakih 15 strežnic v znanih Harvey restavrantih v Clevelandu je zadnjo soboto zaštrajkalo, toda ne na sedeč, pač pa na stoječ način. Nad 250 gostov se je nahajalo v restavrantu, ko so dekleta zaštrajkala. Gostje so čakali in čakali, cedili sline, toda "rihta" se ni pokazala na mizi. Tudi oni gostje, ki so že povzeli kosilo, so morali čakati, če so bili postreženi, kajti štrajkujoča dekleta jim niso hotela niti računov predložiti. "Stoječe štrajkarice" niso niti članice te ali one unije, pač pa so se pozneje izjavile, da je danes v modi "sede ali stoje" štrajkati. Ko je vodstvo Harvey restavrantov objavilo, da se bo s strežnicami sklenilo pobotati, so dekleta zopet začela delati. Siroto dobivajo 16c na uro! ! Zahtevajo 25c na uro! Nezaslišano je, kako nekateri podjetniki še danes izkoriščajo delavce in delavke!

5,000 na štrajku

Flint, Mich., 8. marca. — Štiri Chevrolet tovarne v tem mestu so bile prisiljene zapreti vrata radi sedečega štrajka. — Ki. Prvi štrajk se je pripetil v 5000 delavcev je zopet na stavtarni št. 4 in se je kot blisk razširil na ostale tovarne. Težave so se pričele, ker vodstvo tovarne ni hotelo odsloviti nekega delavca, ki se je tekom 44 dnevnega štrajka v Flintu sumljivo obnašal napram unijam in izžival posamezne članke unije. Vodstvo tovarne je pripravljen pogajati se z zastopniki unije avtnih delavcev. Do dogovorov bo prišlo jutri.

Edvard se ne bo poročil pred kronanjem

Cannes, Francija, 8. marca. Bivši angleški kralj Edward VIII., sedaj vojvoda Windsor, je izjavil, da se ne bo udeležil svečanosti ob priliki kronanja njegovega brata za angleškega kralja. Obenem je pa tudi izjavil, da ne pričakuje nobenega člana kraljeve družine ob poroki z Mrs. Simpson. Edvard se je podal prošnji svojega brata, kralja Georga, in je obljubil, da se ne bo prej poročil, dokler svečanosti kronanja ne bodo minule.

Na obisku iz Minnesote

V našem uredništvu se je oglasil Mr. Jos. Intihar iz Eveletha, Minn., kjer se nahaja že 38 let. V znanem železnem stavbenik že 35 let. Na obisk v Cleveland je dospel s svojo soprogo hčeri Mrs. Mary Gordon, ki živi na 2923 Torrington Ave., Parma, O. Mr. in Mrs. Intihar ostaneta tu do četrtka. Obiskala bosta še druge znanke v Clevelandu. Mr. Intihar je doma iz Zelmlja pri Ljubljani. Dobrodošel v naši sredini!

Računi za plin

Zadnji čas, da plačate račune za plin, je do srede 10. marca. Plačajte vse račune v našem uradu, kjer dobite uradno potrdilo.

V bolnico

V bolnišnico je bil odpeljan Frank Končan Jr., 6512 Bonna Ave. Obiski zaenkrat niso dovoljeni.

* 800,000,000 mladih dreves je zasadila ameriška gozdna armada v treh letih.

Kralj Edward VIII. je bil prisiljen odpovedati se prestolu. Vlada njegovih ministrov se ni strinjala z demokratičnimi ideami

London. — Romantični dogodki bivšega angleškega kralja, Edvarda VIII. z ameriško divorsko sranko so bili le preteza, da se visoki angleški finančni krogi iznebijo kralja, ki jim je bil trn v peti radi njegovih demokratičnih idej.

Sedaj je definitivno dognano, da je bil Edvard pahnen s prestola po reakcionarni klikli, kateri je načeljeval ministerski predsednik Stanley Baldwin. Edvard se je hotel osvoboditi svoje neaktivne vloge v javnosti in izsiliti postave, ki bi bile v korist ogromne večine angleškega naroda.

Bivši kralj Edvard je predložil svoje načrte za pomoč angleškemu narodu nekemu članu kabineta, malo prej, predno so ga prisilili, da se je odpovedal. Edvard je nameraval izsiliti postav, da se razdeli zemlja med siromake in da dobijo ljudje vladna posojila, da si pomagajo naprej.

Ko so o tem zvedeli visoki fi-

nancirji so takoj naredili pritisk na ministerskega predsednika, češ, da je to nemogoče izvesti. In Edvardova ljubezen do Mrs. Simpson je visokim financirjem prišla ravno prav, da so to ljubezen rabili kot orožje proti demokratičnemu kralju.

Angleška javnost še ni dovolj informirana tozadevno, toda čuti se, da je škandal že tako velik, da bo ministerski predsednik Stanley Baldwin prisiljen resignirati.

Ko se je kralj Edvard odpovedal prestolu, je izjavil, da bo "izdal vse," toda angleške radio kompanije so dobile nagobčnik in prepoved, da ne smejo v bodoče razpošiljati kraljevega govora. Časopisje pa je enako servilno vladni kot radio družbe.

Edvard je bil eden najbolj popularnih angleških kraljev, in to je bolelo visoke financirje, ki so sklenili, da ga odstranijo. Njegov brat, sedanji angleški kralj George VI. parira vselej s kabineto in financirji.

Mesto se je pobotalo

Mestna vlada je pretekli teden prenehala s svojo tožbo napram javnim in dobrodelnim zavodom, ki dosedaj niso plačevali računov za vodo. Vodstva javnih dobrodelnih zavodov so obljubila, da bodo znanprej plačevala račune za vodo. Obenem je pa župan Burton obljubil, da bo mestna uprava računala nekoliko nižje cene za vodo javnim zavodom. Šolski odbor, bolnišnice in enaki zavodi dolgujejo mestu za vodo nekaj nad en milijon dolarjev. Vsi so obljubili, da bodo plačali v obrokih, potem ko je mestna vlada pristala na zahtevo dobrodelnih zavodov, da se jim računa pol manj kot privatnim ali kompanijskim odjemalcem vode.

Proslava Masarika

Clevelandski Čehi in Slovaki so preteklo nedeljo priredili izredno proslavo v počast "Washingtonu čehoslovaške republike" — prvemu predsedniku Masariku, ki je preteklo nedeljo obhajal svoj 87. rojstni dan. Čehi so imeli slavnostne govore in slavnostno godbo potom WJAY radio postaje, nakar je sledil zvečer tanket. Pela sta pevska zbor Krivan in Bojan. Odlični ameriški kot čehoslovaški zastopniki so bili navzoči.

Hčerka dospela

Družini Mr. in Mrs. Anton Zulich, 1109 E. 63rd St., je bila te dni rojena hčerka. Mati in dete se nahajata v Mt. Sinai bolnici. Vse je zdravo. Mr. Matt Zulich, 1046 E. 67th St. je postal stari oče. Vsem iskrene čestitke.

Še dva obtožena

Mr. Louis Gregorič je včeraj prišel na Common Pleas sodniji, da je plačeval podkupnino tudi policijskemu poročniku Meekerju in kapitanu Moffettu. Oba omenjena dosedaj še nista bila obtožena.

Podružnica št. 15

Členicam podružnice št. 15 SZS se naznanja, da imajo v sredo 10. marca jako važno sejo. Udeležijo naj se tudi članice dril tesma.

* Mohamedanci v Albaniji zahtevajo, da vlada prepove ženskam nositi zakrite obraze.

Star oče

Brooksville, Florida, 8. marca. Najbolj ponosen človek v tem mestu je danes nekdanji zamorski suženj Hilliard Douglas, ki je star 91 let. Njegova žena mu je pravkar povelja zdravega dečka. Otrok je že osemindesetlet v družini. Douglas je bil poročen že trinajstlet. Dvanajst žen mu je umrlo, in ko je bil star 89 let, se je ponovno poročil in sicer — uspešno!

Legionarji vabijo

Ameriški legionarji slovenski in drugi fantje in mošje, ki so služili v svetovni vojni, priredijo spominski večer 10. marca v namenu, da vidijo znamenite slike od legionarske parade v pretekli jeseni. Kazale se bodo tudi slike dveh pogrebcev od članov njih društva, poleg novih slik, ki so dospele iz domovine. Predstava za legionarje se vrši v litvinski dvorani 10. marca ob 8. uri zvečer. Slike bo kazal Mr. A. Grdina. Imenovana dvorana se nahaja na Sueprior Ave., in Giddings Rd.

Slike v Girardu

Mr. Anton Grdina nam sporoča, da je kazal svoje najnovejšše slike iz domovine preteklo nedeljo v Girardu, Ohio, in ljudstva je prišlo toliko, da niso mogli vsi v dvorano. Ljudje so bili jako zadovoljni. V nedeljo večer so pa bile iste slike kazane v Geneva, v ondnotni katoliški cerkvi, kamor je dospelo nad sto naših slovenskih farmerjev.

Malo zanimanja

Za preteklo nedeljo je American Federation of Labor v Clevelandu sklicala shod Fisher Body delavcev glede organiziranja. Toda na shod je dospelo le — 12 delavcev. Večina delavcev se strinja z C. I. O. Lewiso organizacijo.

Pasja razstava

V soboto bo v Clevelandu otvorena velika razstava psov vsake pasmi, ki je le mogoča. Za razstavo je pripravljenih 1,416 psov. Če bi še Molek iz Chicage pripeljal svojo pasjo logiko, bi bila razstava popolna.

"Roosevelt je o. k., toda kdo bo naslednik?"

Detroit, 8. marca. Rev. Chas. Coughlin je včeraj govoril potom radia in se izjavil, da se bližamo težki narodni krizi. Rev. Coughlin je posvetil svoj govor delavcem in farmerjem. Obenem je povedal, da se boji za ameriško ustavo. Rekel je, da bo ameriška ustava, ki je bila sedaj podlaga vsega ameriškega žitja, prihodnji mesec poslana v muzeje ali v javne knjižnice. Povedal je tudi, da je najvišja sodnja, katero namerava Roosevelt reorganizirati, čuvarica ljudskih pravic, in nihče nima pravice spreminjati to ustavo, razven sam narod. Rev. Coughlin je nadalje povdarjal, da je resnica, da je Roosevelt povzročil mnogo postav v korist zatiranih mas, toda najvišje sodnje ne bi smel napadati. "Mogoče je," je rekel Rev. Coughlin, "da je sedanji predsednik izvrsten mož in ne bo izkoriščal ustave, toda Bogu samemu je znano, kdo pride za njim in kako bo ustavo izkoriščal. Glede zadnjih štrajkov se je Rev. Coughlin izjavil, da so delavci v resnici dobili zboljšano plačo po 5 in 10c na uro, toda Wall Street je takoj odgovoril s tem, da je zvišal ceno svojim izdelkom.

Bolezen rak

Rak je druga najbolj nevarna bolezen v Zedinjenih državah, ki zahteva vsako leto najmanj 135,000 smrtnih slučajev. Toda rak je ozdravljiva bolezen, po zadržilu prominentnih zdravnikov, ki so imeli pretekli teden svoje zborovanje v Clevelandu. Bolezen se najraje poloti ljudi, ki preokorajo 40. leto. Edino "dobro" pri bolezni rak je, kot se je izjavil specialist dr. Goldblatt, je dejstvo, ker rak ni nalezljiv, kot sta na primer jetika ali spolne bolezni. Zdravniška veda je pri zdravljenju raka zadnjih 40 let silno napredovala. Dr. Hauser, eden izmed specialistov, je nasvetoval ljudem sledeče: 1. Vsaka oseba, stara 40 let ali več, bi se morala vsaj enkrat na leto dati preiskati od svojega domačega zdravnika glede raka. 2. Paziti vselej točno na svoje zdravje in obrnite se do svojega zdravnika, ako opazite kako spremembo. 3. Ne sledite raznim oglasom v časopisih glede zdravljenja proti raku. Zdravniška veda je danes napredovala dovolj, da vam uspešno pomaga.

Plače učiteljev

Šolski odbor v Clevelandu se peča z idejo, da izboljša vsem učiteljem in učiteljicam plačo za 15 odstotkov. Učiteljem je bila plača vtrgana pred več leti, in so učitelji vse ta čas mirno čakali, kdaj pridejo zopet do svojega. Kot se poroča, bodo plače zvišane že v nekaj mesecih.

Ilirija mlajša

Mesečna seja pevskega zbora Ilirija mlajša in Ilirija "High" se vrši v sredo večer po cerkveni pobožnosti. Vse starše se prosi, da so gotovo navzoči, da se pripravi vse potrebno za bližajoči se koncert, ki se vrši 11. aprila. — Predsednica.

Filmske predstave

Opozarja se na lepo predstavo filmskih sik, ki se vrši v nedeljo 14. marca za farane sv. Lovrenca v S. N. Domu na 80. cesti.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$8.00.
Posamezna številka, 3 cents.

SUBSCRIPTION RATES:
U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$8.00 per year. Single copies, 3 cents.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

No. 56, Tues., March 9, 1937

Javno mnenje in španska vojna

Najboljši in najznačilnejši primer resničnega nevtralnega duha ameriškega naroda z ozirom na državljansko vojno v Španiji, predstavlja glasovanje, ki ga je izvedel American Institute of Public Opinion, o katerem glasovanju lahko rečemo, da predstavlja javno mnenje državljanov Zed. držav.

Institut je razpisal glasovanje, da dožene, na kateri strani so simpatije Amerikancev v sedanjih krvavi španski civilni vojni. Armada ljudi, ki so zbirali podatke, se je razkropila po mestih in vaseh; njeni ljudje so vstopili v tisoče in tisoče privatnih domov in ustavili so na cestah milijone ljudi, povprečnih državljanov in državljanek, da zvedo, na kateri strani so njihove simpatije. In kaj so dognali? To-le: Prvič, velika večina Amerikancev — približno štirje izmed vsakih desetih — se sploh ne interesira za špansko krizo. Ti so torej v pravem pomenu nevtralni, kakor bi bili ne mogli biti.

Drugič, oni, ki imajo glede tega svoje mnenje, in sicer velika večina teh, ne simpatizira ne z lojalisti ne z rebeli. Oni pravijo: "Kuga je v obeh hišah in ne maramo ne te ne one." Z drugimi besedami rečeno, so tudi ti nevtralni.

Tretjič in končno, izmed majhne manjšine, ki se sploh zavzema za to ali ono stran, jih je skoraj dvakrat toliko, ki simpatizirajo z lojalisti, kakor pa onih, katerih simpatije so na strani rebelov.

Dalje je to glasovanje spravilo na dan, da je stvar lojalistov bolj popularna v tej deželi kakor pa stvar rebelov. Sodeč po komentiranju in opombah ljudi, ki so bili vprašani za tozadevno mnenje, je temu vzroku v prvi vrsti dejstvo, ker Hitler in Mussolini odkrito in javno podpirata stvar Francovih upornikov. Dva fašistična diktatorja. Tipična opomba se glasi: "Hitler in Mussolini podpirata upornike, torej njihova stvar ne more biti kaj prida." Iz tega je razvidno, da je vrhovni poveljnik nacionalistov, Francisco Franco, zaigral dober del simpatij ameriškega naroda, ker je sprejel pomoč od preje imenovanih dveh največjih reacionarjev in tlačiteljev narodov.

Dalje pa imamo seveda še drugo stran slike: komunistična Rusija, pravijo, pomaga stvari lojalistov. Tudi to dejstvo igra veliko vlogo v ameriškem javnem mnenju. Saj baš zato, ker komunistem podpira eno stran, fašizem pa drugo, je Amerika večinoma hladna napram obeh stranem.

Geografsko analizirano vidimo, da so simpatije za stvar rebelov najmočnejše v poljedelskih okrajih srednjega zapada, v Kansasu, Nebraska, Iowa, Missouri in v obeh Dakotah. Ljudje zapadno od teh držav — v goratih pokrajinah — pa ne simpatizirajo kaj prida z rebeli.

V letih 1914-17 se je v tej deželi mnogo govorilo o potrebi absolutne nevtralnosti, češ, da moramo držati roke proč od Evrope. Predsednik Wilson je tedaj svedeno izjavil, da morajo biti Zedinjene države nevtralne in sicer tako dejansko kakor po imenu. Senator Robert La Follette st., pa je dejal, da je stric Sam sicer po imenu res morda nevtralen, toda resnično nevtralen pa je prenehal biti tedaj, ko je pričel dati zavestnikom posojila in drugo.

Ta grenak nauk je povzročil, da so se Amerikanci zavzeli za politiko izolacije, to je, — brigali se bomo zase in gledali, da bo pri nas prav, vi, v Evropi, pa gospodarite, kakor menite, da bo bolje vam.

Javno mnenje v Ameriki se zavzema definitivno za nevtralnostno legistilacijo. Amerikanci hočejo hoditi po ravni srednji poti, zavedajoč se, da je srednja pot, najboljša pot. Kongres v Washingtonu budno zasleduje valovanje javnega mnenja državljanov in želja po tej "srednji poti" je tudi v glavnem pripomogla do znanega odloka ameriškega kongresa, ki je odredil, da ne smejo Zed. države pošiljati orožja in drugih potrebnih nobeni bojujoči se stranki na Španskem.

Kaj pravite?

Zelo je bil užaljen prijatelj, ki se je bahal, da je služil v stari domovini vojake. Vprašal sem ga namreč, če je bil za admiralja v švicarski mornarici, ali za kaprola pri Salvation Army.

Moderna Turčija si osvaja vse, kar je čim bolj evropsko. Vendar je z vso strogostjo prepovedala uporabo pudra in rdečila za ustnice. Če se, na primer, kaka učiteljica ne pokorava tej odredbi, jo takoj odpustijo iz državne službe. Pameten človek bo rekel, da je to korak naprej.

Poveljnik francoske podmornice "Doris" je ukazal sprožiti top. V tistem trenutku je skočil pred top neki mornar. Na sodni dan bo imel ta mornar dosti dela, predno se bo skupaj zbral.

V državi Alabami so prišli moški končno do svojih pravic. Sodnija je namreč odločila, da sme tudi moški tožiti za razpoko, če ga neka zakonska polovica nabunka. Doslej so imeli to pravico samo ženske, če jih je močnejša polovica natreskala.

BESEDA IZ NARODA

Jaz pa drugače mislim

Cleveland, O. — Prosim, ako nimate še preveč natrpane in polne številke Ameriške Domovine, da bi še to kam postavili in podsprajcali, da se ne bi v koš prevrnilo.

Najprej bi vas prosil, da bi oprostili moji pisavi, ker nisem zmožen vsega v red postaviti, kakor se spodobi za dopis. Pred nekaj dnevi sem čital kritiko od Mr. Opaškarija st., kako vas lepo manire uči in podučuje, kako bi morali v vašem listu pisati. Torej sedaj veste, kje ste. Dokler ste bili tihi, je bilo vse dobro, ko ste pa nekaj zapopotali lansko jesen nad narodnim škandalom, ko je bila Cankarjeva soha ukradena in ko ste se še pozneje parkrat oglasili v prid vere in naroda, so pa lopnili po vas, češ, glej jih, kako se prepirajo z urednikom Enakopravnosti, mesto da bi nas učili potrebnih stvari in koristi, kar potrebujejo čitatelji. Kar verjeti nisem mogel in sem še enkrat prečital, če prav berem. Če bi bil imel čas, bi bil takoj odgovoril tistemu kritiku, pa mislim sem si, da bo v par dneh gotovo kdo drugi odgovoril, pošteno in prav, g. Opaškariju. Drugi dan sem nestrpno pričakoval Ameriške Domovine, kjer bo gotovo kak odgovor na tisti Opaškarijev nasvet. Pa ni bilo nič. Tretji dan tudi nič in potem še par dni nič. Na 3. marca pa zagledam dopis "Boljši bi bilo brez prepira." Kaj je pa to? Začnem čitati prav počasi, da bom natančno informiran o vsebini dopisa. O, streha pokrita, tam iz Barbertona se je oglašil Mr. Andrew Bombach, ki poveljuje modrost in učenost Mr. Opaškarija.

Mr. Opaškarija in Mr. Bombacha bi vprašal, zakaj se pa nista nič oglašila, dokler je bil urednik Ameriške Domovine tiho in so samo kričali pri Enakopravnosti rohneli in besneli nad Ameriško Domovino, nad duhovščino in celo samega Boga bi bili sklatili z neba, če bi ga mogli. Toda sta lepo molčala. Sedaj pa, ko je dal urednik Ameriške Domovine malo popra pošnufat, kar je tudi prav in na mestu, ste se pa takoj oglasili, da to ni prav.

Ampak drugi naročniki pa pravimo: le korajžjo, g. urednik, in pišite naprej, kakor dozdaj, ker to bo v korist nam in vam. Če jih je par proti vam, jih je pa celo krdelo za vas. Temu so priča vedno novi naročniki.

In kaj vam priporočajo še? Da bi raje kaj koristnega in poučnega pisali. No, ta je pa spet ena, da ni za v koš in ne za na rame. Kaj ne piše Ameriška Domovina dosti poučljivih, dosti novic in poučljivih člankov vsak dan, za mlade in stare? Saj nam vedno tolmači razne koristne stvari. Kdor prebira Ameriško Domovino in je le malo zmožen v slovenščini, mora priznati, da je Ameriška Domovina sto procenten list za ameriške Slovence.

Zdaj bom pa končal in se zahvaljujem uredniku Ameriške Domovine za vso pomoč, bodisi v državljanstvu, za dobre nasvete, za borbo proti vsem napadom od nasprotne strani. Hvala Rev. Jagru, Antonu in Joe Gordini ter vsem borcem in braniteljem zavednih Slovencev. Živeli!

Naj pripomnim še to, da kdor se šteje katoličanom, bi ne smel biti naročnik brezverskega lista in kmalu bi bil mir med nami. Onih iz nasprotne stranke ni toliko, da bi si mogli sami vzdrževati liste in spuščati ves gnoj in brozgo na nas. Čas bi že bil, da bi se vsak katoličan tega zavedal in jih pustil na cedilu. Pozdrav vsem čitateljem Ameriške Domovine.

Frank Stokar, 4924 Finn Ave.

Kaj delamo v Collinwoodu

V soboto večer bomo imeli v zgornji dvorani Slovenskega Doma na Holmes Ave. domačo zabavo takozvani kart-party. Namen prireditve je, da se malo pogovorimo o novi stavbi, ki nam je neobhodno potrebna. Pa pojdemo tja, da vidimo, kaj nam je direktorij in ženski klub pripravil.

Na Waterloo Rd. nasproti Mandel Hardware trgovine se bliža k dogotovitvi oziroma rekonvanciji Hrvatski dom, ki nosi ime po društvu, katero je kupilo zemljišče "Hrvatska Sloboda." V malem domu, kateri obeta biti v bližnji bodočnosti mogočen naroden dom bodo točili vso postavno pijačo in sicer z uradno dovoljenjem "Club Room." Največ priznanja in zaslug za to narodno podjetje gre med Slovenci dobro poznanem in močno aktivnemu bratu Hrvatu Daniel Stakichu, ki vodi svojo zemljiško pisarno na Waterloo Rd. Mr. Daniel Stakich je inteligenten rojak ter vreden ljudskega zupanja. Zdi se mi, da je ta narodni čin vreden vsega našega bratskega priznanja in upoštevanja. Kdaj bo slovesna otvoritev, poročamo pozneje.

Stara korenina, Ribničan Jos. Gornik, ki vodi svojo krojačnico na 152. cesti nasproti Slovenske Zadrzne Zveze se je odločil, da postane absolutni abstinent. Enomesečno preizkušnjo je dobro prestal in bodočnost bo pokazala koliko ima v sebi jeklene volje. Dobri rojak pravi, da ga je že toliko v Ameriki predihalo, da se mu že neumno zdi piti, ker od tega ne vidi nobenega hasna. Pretekli mesec je minulo 36 let, odkar je v Ameriki in njegov krstni list pa kaže, da je bil 27. februarja star 61 let.

Jos. Zele, slovenski pogrebnik, praznuje ta mesec sedemdesetletnico svojega življenja. Njegova močna postava, vedro lice in kremenit značaj ga dela veliko mlajšega nego mu leta izpričajo. Poznan je širom Amerike med našimi rojaki in tudi v stari domovini se ga prijatelji še spominjajo. V nedeljo so mu obilni prijatelji napravili presenečenje, katero je bilo obilno obiskano. Zeletov oče, kakor tudi mati sta doživela visoko starost in enako želimo, da jo dočaka njih sin jubilant Jos. Zele, ki prihaja iz vasi Slavina pri Postojni.

Po dolgem času smo v nedeljo slišali mični slovenski program, katerega je vodil splošno poznani in spoštovani Dr. Mally. Cezanile programa je bilo tako perfektno slovensko, da moramo Dr. Mallyu iskreno čestitati. Tudi petje in godba je bila polno voljno dobra, tako, da je vredno našega narodnega imena. Gospod doktor le tako naprej in pridite nam to nazaj, kar se je v prejšnjih radio programih zamenjalo. Pokažite javnosti in drugim narodom, da imamo medseboj izborne talente v godbi in petju.

Poročevalec.

Prošnja iz domovine

Spodaj podpisani vas lepo prosim, če bi mi mogli kaj pomagati in prositi zame okrog rojakov, če bi bil kateri tako dober in bi se me usmili s kakšnim dolarjem, ali s kako staro obleko, ali obuvalom. Imam veliko družino, dohodkov pa nič. Najstarejši sin obiskuje drugi razred realne gimnazije v Novem mestu, pa nimam sredstev, da bi mu pomagal. Nekdo mi je svetoval, naj pi-

šem na uredništvo Ameriške Domovine, pa bom gotovo dobil kako podporo.

Se enkrat vas prosim, ne zavrzite moje prošnje in mi pomagajte iz velike stiske in revščine. Vsak najmanjši dar bo hvaležno sprejet.

S spoštovanjem in hvala že vnaprej.

Franc Jurčič, Muljava št. 19, P. Krka pri Stični. (Nečak pok. pisatelja Josipa Jurčiča.)

Zadnji izmed morilcev zadnjega ruskega carja

Iz Moskve poročajo, da so tamošnja oblastva prišla Bjeloborodova, morilca rodbine zadnjega ruskega cara Nikolaja II. Žalostna ruske carske rodbine Romanovcev se je tedaj odigrala takole:

Bilo je 5. julija 1918 zjutraj, ko je nekdo potrkal na vrata delovne sobe boljševiskega veljaka Sverdlova, predsednika osrednjega izvršnega odbora delavcev in vojakov. Mož je skočil pokonci in je skoraj iztrgal prišlecu brzojavko iz rok. Ta brzojavka je bila namreč usodnega pomena. Odločala je namreč o življenju tedanjega cara vseh Rusov.

Vzmemirjive vesti so se začele namreč širiti, češ, da narod sočustvuje z usodo carske rodbine, kar lahko postane usodno za sovjetsko državo. V Jekaterinburgu so se prebivalci mesta živo zanimali za člane ujetje carjeve rodbine. V hiši Ipatijeva, kjer je bil car s svojci ujet, so se odigravale čudne reči: Avdejeva, poveljnica straže, ki je stražila cara, je nenadno premagalo čustvo. Usmilil se je cara ter njegovih družinskih članov ter jim dovolil, da jim je dobavljali hrano bližnji nunski samostan.

Ko je Sverdlov izvedel te reči, je bil silno razburjen. Tekal je po sobi sem in tja. Obhajal ga je strah pred kmeti, strah pred ponovitvijo dogodkov v Tobolsku, kjer so ljudje nekaj mesecev prej pred hišami na glas molili za rešitev carove rodbine. Boljševiški vojski so cara kljub poniževanju spoštljivo nagovarjali.

To se ne sme več ponoviti, je sklenil Sverdlov ter brzojavil Bjeloborodovu, predsedniku uralskega sovjeta: "Ne popustite! Odstranite poveljnika straže in sedanje stražnike! Za vse to ste osebno odgovorni!" In zdaj je prispel odgovor Bjeloborodova, ki je brzojavil: "Bojazen neosnovana, ne vznemirjajte se! Avdejeva je mo odstranili. Zamenjal ga je Jurovski. Tudi stražniki so novi."

To pomeni z drugimi besedami: Čeka (policija za zasledovanje protiboljševikov) je zasedla hišo Ipatijeva. Tri dni pozneje je izročil Siromolotov, ki je pravkar prispel iz Moskve, Bjeloborodovu zapечатeno pismo. Četrto ure pozneje pa je že stal pred njim komisar Vojkov, zastopnik sovjetrov v Jekaterinburgu, poznejši sovjetski poslanik v Varšavi. — Bjeloborodov mu je izročil to usodno pismo: "Vse je pripravljeno. . . Vojkov ni trenil z očesom. Rekel je samo: "Revolucija zahteva to od nas. . . Sporočite tovarišu Jurovskemu, da odgovarja za izvršitev sodbe."

Na Silvestrovo 1. 1925 je Vojkov na varšavskem poslanstvu v pijanosti razkril krvavo skrivnost umora carove rodbine. Imenoval je imena: — Sverdlov, Jurovski, Bjeloborodov. Sverdlov je naročil umor in sicer v pismu, ki ga je poslal Bjeloborodovu.

"Jurovski pa je izpremenil," tako je razlagal Vojkov svojim poslušalcem, "s svojo naglico zgodovinski čin v umazano me-sarsko klanje. Bjeloborodov se

je odvrtno obnašal. Z lastno roko je dvignil cara Nikolaja, ki je padel pred njim na kolena, iz skupine in mu ukazal, da mora stati strumno pokoncu. Potem ga je udaril po licu, z drugim sunkom ga je pa zvrnil po tleh. Nato je Jurovski ustrelil Nikolaja, da se je sesedel. Carovič je padel od roke Bjeloborodova.

Danes se ve, da je bil Bjeloborodov tisti, ki je umoril zadnje romanovce. Kje so danes vsi ti možje, ki so izvršili krvavi čin? Vojkov je padel od krogel masčevalca, Jurovski je umrl, Sverdlova tudi ni več med živimi in zdaj kaže, da je usoda iztegnila roko tudi po Bjeloborodovu.

Če pridete v Jugoslavijo

Kdor Slovenijo pozna, ta jo gotovo vzljubi. Ta mali pa prekrasni košček božje zemlje krije v sebi toliko naravnih lepot in divot, da vsakega tujca naravnost očara. Kdor jo je videl enkrat, jo pride pogledat še in še. In vsikdar odkrije nove lepote in nove divote, kakršnih ne najde nikjer drugje na svetu. Do sedaj so poznali te naše lepote samo naši najbližji sosede Nemci, Čehi in Francozi. Ti so jih poznali in jih od leta do leta hodili uživati v vedno večjem številu. Zadnja leta pa so te lepote odkrili tudi Angleži. Navdušena planinka, Miss Copland, Angležinja, docentinja angleškega jezika na ljubljanski univerzi, je k temu veliko pripomogla. Na svojih počitniških obiskih svoje domovine je imela vrsto predavanj o teh naših naravnih lepotah, zlasti o hribarstvu. Napisala in založila je tudi znano knjigo o naših gorah, katerega bi ne smela manjkati v nobeni slovenski hiši v Ameriki. Tako prihaja zadnja leta vedno več Angležev in Američanov v Slovenijo in na naše gore.

Saj je bil tu sam odstopil angleški kralj. Da bi dala tem angleško govorečim obiskovalcem Slovenije v roke primerne vodice, je napisala in izdala še "A short guide," ki ima v obliki male knjižice vse podatke, ki so angleškim turistom potrebni, da brez težav lahko najdejo svoje izletne točke in zanimivosti naših lepih slovenskih gor.

Žalostna pesem

Mi smo berački. Od praga do praga hodimo, prosimo: — "Mamica draga, dajte nam vbogajme. Samo en dinar! Oče je reven, brezposeln dninar. Kadar pomlad se zasmeje čez polje, tudi berački smo židane volje: ptički nam zvokno prepevajo z veje,

v bose noge pa sonce nas greje. Kadar čez polje leden mraz zapihja, žalostna srca so naša in tiha: zebe nas, lačni smo, nimamo sukne;

v čevljih, v komolcih — povsod same luknje. O, da snežinke bi bili — kolački!

To bi mastili se z njimi berački. O, da bi padali z neba cekini! Hitro postali bi vsi bogatini. Mami bi polno jih pest podarili, sebi rožičev in fig nakupili in še veliko palačo nekod — v njej vsak beraček imel bi svoj kot.

IZ DOMOVINE

Nedavno sta obnovila oblubo večne zvestobe, ki sta si jo dala točno pred 50 leti, Jakob in Helena Demšar, zglebna katoliška zakonca v Žireh. Oba sta še mladostna, čeprav ima zlati štenin že 73, njegova nevesta pa 71 let.

V življenju nista poznala obluba, pač pa pomanjkanje in skrb kot navadno v veliki družini. Od 16 otrok jih živi še 12. Najstarejši sin Jože je v Clevelandu ugleden stavbenik, Lojze je pismonoša, Jakob pa mizar v Žireh, Hieronim je svečar v Ljubljani, Filip gostilničar in trgovec na Drenovem griču, Rafael šofer v hotelu Union v Ljubljani, Viktorijan rektor uršulinske cerkve v škofji Loki, Slavko čevljarški mojster v vojnem zavodu v Belgradu, Vencelj pa policijski stražnik v Ljubljani; tri hčerke so pa poročene, ena izmed teh, Frances Kovačič, živi v Euclidu, Ohio.

Ženin je začel kmalu po poroki samostojno mizarstvo obrt. Pohištvo je vozil v Idrijo. Knapje pa so bili takrat slabo plačani, zato se pri njih ni dalo kaj zaslužiti. Z zidavo nove hiše se je g. Demšar zadovoljil, da so mu obetali polom. Nič ni pomagalo, da je delal vsak dan od šestih zjutraj do polnoči. Da bi si nekoliko opomogel, se je lotil urarstva. Čeprav samouk, si je že prav kmalu dobil ugled in pravi, da se še danes ne boji izučenih urarjev. S popraviljem in prodajanjem ur in druge zlatnine se je rešil dolgov in pošteno vzvilj svojo veliko družino. — Vendar je ostal njegov glavni poklic mizarstvo, po katerem je zaradi izvrstnih izdelkov zaslovel daleč naokrog. Izdelal je oprave in opreme po mnogih bližnjih cerkvah in župniščih, celo v Predloki v Istri; za domakino iz ljubljanske univerze, ki jo je pel sin Viktorijan pred devetimi leti. — Poleg 12 še živih otrok imata tudi 32 vnukov.

— V Ljubljani je umrla Uršula Zorc, zasebnica. Doživela je 83 let.

— V Binklju pri škofji Loki je v visoki starosti 75 let vdano zatisnil svoje oči g. Franc Hafner, oče številne družine in globoko veren mož.

— V Dravljah pri Ljubljani je umrla Marija Jelovšek.

Če verjamele al' pa ne

Star pomorski kapitan je bil povabljen obenem z njegovo ženo na večerjo k bogati družini. 'Saj ni šel rad, ampak ga je žena vlekla, ki je rada mafačila okrog. Tam je bila zbrana večja družba in p večerji so se zbrale ženske okrog kapitana in ga prosile, naj jim kaj pove iz svojih dolgoletnih voženj po morju. Stara pomorska barka se je branila, ker bi bil pač rajši sedel med moškimi in igral karte, pa katerega stisnil, kot bi pa tukaj ženskim kapricam ustrezal. Ko mu pa le niso dale miru, je začel:

"Nekoč smo se vozili po Južnem morju, ko nas je zajel silen vihar. Gnal nas je proti obali in tam se je pečinah ladja razbila na drobne kosce."

Ženske so se kar križale in z odprtimi usti zijale v kapitana. "Posrečilo se nam je," je nadaljeval kapitan, "da smo se z moštvo rešili na suho. Šli smo v notranjost in kmalu smo našli naletel na divjaško naselbino. V svoje največje začudenje sem opazil, da so bile vse divje žene brez jezikov."

"Ni mogoče!" zapoje ženska družina v soglasju. "Toda, kako so pa mogle govoriti, če niso imele jezikov?" vpraša ena.

"Saj prav radi tega so bile tako divje," se je odrezal kapitan in pustil žensko družino, ki je obsedela kot otrpnjena.

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nemškem izvirniku K. Maya

"Stoj! Jaz sem predstojnik policije v Odrinu! Povej torej, effendi, ali sta te res našla?"

Nisem hotel ubogih kawwasov spraviti ob zaslužek in odgovoril sem:

"Da, res sta me našla."

"Tvoje besede so zelo modre. Toda povej mi še, ali bi te bila našla, če bi ju jaz ne bil poslal?"

"Hm! Potem bi me seve ne bila našla!"

Slutil sem kam meri premene kadi.

"Komu gre torej zahvala, da sta te našla?"

Moral sem mu odgovoriti po njegovi volji. Že zato, ker ga nisem smel ujeziti. Potrebovali smo ga še.

Odgovoril sem torej:

"Čigava je torej nagrada, effendi?"

"Le tvoja!"

"Torej naj jo Hulam meni izplača. Vsakemu svoje! Tudi kadi mora skrbeti, da doseže svojo pravico."

Hulam je odšel denar in kadi ga je vtaknil v žep.

Kawwasa sta razočarana gledala. Smilila sta se mi. — Neopaženo sem se jima približal ter stisnil vsakemu en zlatnik v roke. In sicer od tistih zlatnikov, ki sem jih našel v mošnji in ki niso bili moji. Seveda sem storil čisto skrivaj, sicer bi bil pravični kadi še tudi to pot poskrbel, da "doseže svojo pravico."

Vsa srečna sta bila, meni pa moja radodarnost ni prav nič škodovala, saj denar ni bil moj. Vsekakor sem ga bolje porabil, nego bi ga bil Ali Mah.

Kadi je poslal po kawwase. Kmalu so prišli.

Odpravili smo se že na pot, ko mi je kadi mignil. Stopil sem na stran.

"Effendi," je začel, "ali si res tako čisto prepričan, da je tvoj ujetnik tudi derviš iz Carigrada?"

"Popolnoma!"

"In poleg, praviš, da je bil, ko so te ujeli?"

"Da. Sam je določil višino odkupnine."

"In vse ti je vzel, kar je bilo v tvojih žepih?"

"Da."

"Tudi tvojo mošnjo?"

"Tudi."

Zaslutil sem, kam meri.

Ko sem pripovedoval svoje dogodivščine, sem tudi pristočno povedal, da sem našel v svoji mošnji več denarja, nego sem ga sam dal vanjo. In na ta prirastek je kadi meril, osvojiti si ga je hotel, na tak način seve, da je spet poskrbel "za svojo pravico."

Prijazno in zaupno je nadaljeval:

"In danes, ko si ga prijel, je imel tvojo mošnjo v svojem žepu?"

"Da."

"In ko si mu jo vzel, je bilo več denarja v njej ko prej?"

"Da," sem povedal odkritosrečno.

"Hm! Torej moraš priznati, da tisti denar prav za prav ni tvoj."

"Ah! Čigav pa?"

"Njegov seve!"

"Ali nisi iz njegovih lastnih ust čul, da tisti zlatniki niso njegovi, ampak moji?"

"Lagal je!"

"Kar je treba seve šele dokazati."

"Saj si sam dejal, da je bilo več denarja v mošnji, ko si jo dobil nazaj, nego prej, ko ti jo je vzel."

"Res je. Pa kako so zlatniki prišli v mošnjo, tega ne vem. Ker so pa v mošnji, so pač moja last."

"Tega ti ne smem priznati. Oblast ti jih mora odvzeti in vrniti pravemu lastniku."

"Povej mi, kadi, čigava je deževnica, ki se nabere ponoči na dvorišču?"

"Čemu to vprašanje?"

"Ali mora oblast tudi tisto deževnico vrniti pravemu lastniku? Menda ne. In prav tako je tudi s tistimi zlatniki."

Deževalo je čez noč v mojo mošnjo. In kakor je tvoja tista deževnica, ki se čez noč nabere na tvojem dvorišču, tako so ti zlatniki moji.

Pa ne prerekajva se v prilikah. Derviš je priznal, da ti zlatniki niso njegovi, ker so v moji mošnji. Sam se jim je torej odrekel."

"Vidim, da si Frank in da ne razumeš postav, ki veljajo v naši deželi."

"Mogoče. Zato se pa držim svojih postav. Kadi, zlatnike bom obdržal. 'Ne dobiš jih!'"

Obrnil sem mu hrbet. Ni me več nadlegoval.

Nisem imel namena, porabiti denar za sebe, le kadiju ga nisem hotel dati. Lahko sem ga mnogo koristneje naložil nego v njegov nenasični žep.

Odšli smo na kraj napada. Kawwasi so nam oddale sledili.

Na oglu, kjer sem trčil skup z neznancem, smo obstali, razložil sem, kako je bilo. Hulam je bil za pričo, natančno se je še vsega spominjal.

Od tam sem kazal pot k hiši, kjer so me napadli. Vrata so bila zaklenjena. Trkali smo, pa nihče se ni oglasil.

"Bojijo se!" je menil kadi. "Videli so nas priti, pa so se poskrili."

"Ne verjamem," sem ugovarjal. "Zelo se mi zdi, da me je srečal eden teh ljudi prej, ko sem prišel v mesto. Videl je, da je derviš ujet in da se jim je njihov namen čisto ponesrečil. Koj je posvaril tovariše in so vsi zbežali. Hiša je prazna, mislim."

"Vdrli bomo s silo."

Radovedneži so se zbirali. — Kadi jih je dal razgnati po vajakih in nato so vrata enostavno razbili.

Koj sem spet spoznal ozki in temni hodnik ter majhno dvorišče. Kawwasi so se nemudoma razkropili po vseh prostorih pa se kmalu vrnili s poročilom, da nikogar ni v hiši. Videlo se je, da so prebivalci zapustili hišo v divjem begu.

Pogledal sem še v sobo, kamor so me položili, in stopil na dvorišče.

Kadi je spet zasliševal derviša. Ta je topot še predrežnje odgovarjal. Morebiti se je prejel bal, da bi ga utegnili izdati ljudje, ki so v hiši stanovali. Ko pa je videl, da ni nikogar več doma, mu je tudi njegov strah izginil.

Poncviti sem moral svojo izpoved in pokazati kraj, kjer so me na dvorišču napadli, sobo, kjer sem zvezan ležal, in kako sva sedela z dervišem, ko sva se pogajala za odkupnino. Povsod je moral biti derviš poleg.

"In praviš, da res ne poznaš te hiše?" ga je vprašal kadi.

"Ne."

"Še nikoli nisi bil tu?"

"Ne."

Kadi se je obrnil k meni.

"Effendi, tako ne more noben človek lagati! Se mi le zdi, da se ti motiš!"

"Torej se je tudi Isla zmotil?"

"Zakaj ne? Ljudje so si podobni! Tale ribič iz Inade utegne biti čisto nedolžen človek!"

"Ali bi stopil nekoliko na stran, effendi?"

"Čemu?"

"Rad bi ti nekaj povedal, kar ni dobro, da bi drugi slišali."

Skomignil je z rameni.

"Tile lahko vse slišijo, kar mi imaš povedati, effendi!"

"Torej tudi besede, ki niti za tebe ne bodo prijetne?"

(Dalje prihodnjč)

Dnevno časopisje po ruskem vzoru

Casnikar in pisatelj Robert Littell piše:

Pred seboj na mizi imam dvoje časopisov. Vsak teh časopisov je tiskan in čitan v enem izmed največjih mest na svetu.

In vsak predstavlja drugačno civilizacijo. Eden teh dveh časopisov naznanja na prvi strani z velikimi, debelimi črkami, kateri izmed dveh velikih ameriških baseball teamov je bil zmagalet. Drugo glavno poročilo naznanja da je bil neki mož ustreljen tekom gangsterskega boja na Broadwayu. Iz drugega lista, ki nima nobenih velikih in kričečih naslovov, pa doznavam, da se je zbrala skupina gluho-nemih ljudi ter kupila velik bojni tank, katerega je podarila armadi.

Eden teh dveh listov je poln slik. Na prvi strani ima, n. pr. tri slike neke ženske, kaže svoje lepo oblikovane noge in meča, pod sliko pa je povedano, da ta ženska toži Vanderbilta za ločitev zakona ter da zahteva od njega velike alimonije. — Drugi list, ki je tudi poln ilustracij, pa kaže na prvi strani dvoje robustnih mladenk, ki proučujeta avtomatični stružnik. — Njiju nog, ki prav gotovo niso obute v svilenih nogavicah, na sliki ni videti.

Prvi list, o katerem govorim, je newyorški "Daily News", ki cirkulira v izdajah poldruga milijona. Drugi list pa je "Večerna Moskva", ki ima približno polovico manj cirkulacije in ki ga izdajajo moskovski sovjeti.

Zakaj sem izbral, boste morda vprašali, dvoje takih listov, da pokažem kontrast obeh socialnih družb, mesto da bi izbral "New York Times" in "Pravdo?" — Zato, ker sta oba prvo imenovana lista, "Daily News" in "Večerna Moskva" izdajana in namenjena povprečnemu človeku z ulice.

"Daily News" ima šestdeset strani, "Večerna Moskva" samo štiri. In vendar ima Večerna Moskva več čtiva, in kolikor ima cglasov, so vsi na zadnji strani. V Večerni Moskvi je kratka notica o Mitchellovi obravnavi; dalje slika do pasu golega zamorca, privezanega h kolu v neki ameriški jetnišnici; nekaj vrstic o odvedbi male McGrath deklce; sarkastičen članček o naših kontestih za lepoto; detajlirano poročilo o raketstvu s perutnino v New Yorku. Vse to je v moskovskem časniku. Toda v Daily Newsu pa ni na vseh njegovih šestdesetih straneh niti besede o sovjetski Rusiji.

V ženskem delu moskovskega časnika je slika šoferke, ki baš premenjuje pnevmatiko na Fordovem avtomobilu, dalje nekaj

slik mladenk, ki so zaposlene pri raznih strojih in ki gotovo ne dajo prav nič na to, kako izgledajo na sliki. Dalje vidimo tu tovarišico Bičkovo (ki ne bi nikoli mogla dobiti nagrade za lepoto), ko je pravkar odpelila strel iz karabinke na neki ženski ostrostrelski tekmi. Poleg te slike je podoba mladenke, ki je kot prva skočila s padalom z aeroplana. Dalje je tu slika sestanka ženskih iznajditeljic. — Toda zaman iščete kakih slik o modi, kozmetiki, ali člankov, ki razpravljajo, kako se lahko iznebite svoje odvišne tolsče, in prav tako ni nobenih nasvetov zaljubljenecem.

Dalje so v moskovskem listu karikature, ki predstavljajo večinom hitlerjevce in kapitaliste. Tu vidite zopet poročila o literarnih klubih v rdeči armadi. Tik te notice vidim naznailo o kontestu pisateljev; tema njihovega dela mora biti sovska in nagrade znašajo od 1,500 do 4,000 rublev.

Ameriški list je poln poročil o rekordih: neki avijatik je preletel v rekordnem času razdaljo od obali do obali; neki pa je najdlje plesal in neki norec je posekal vse svetovne rekorde v dolgotrajnem sedenju vrh visokega zastavnega droga. Zdaj pa pogledajmo Večerno Moskvo: "Včeraj smo prvič v naši industriji začeli izdelovati avtomobilske hupe (trobente)." "Produkcija aeroplanov v masah se bo pričela jutri." "Institut za eksperimentalno biologijo more v naprej določiti spol kunccev."

"Zdaj smo pričeli izdelovati prve mikroskope, ki 1300-krat povečajo."

Moskva je zgradila svojo podzemeljsko železnico. In resolucija delavcev, zaposlenih pri tej železnici, natisnjena v omenjenem listu, se glasi: "Mi delavci pri gradnji najboljše podzemeljske železnice na svetu, razumemo bolj kot vsak drug pomen notranjega vladnega posojila. Zato bomo podpisali eno celomesečno plačo za to posojilo."

V izloženem oknu neke moskovske department trgovine je bil razstavljen model opremljene sobe. Pa je "Večerna Moskva" v sveti jezi bevsnila: — "Kako dolgo še bodo burzovski kerubini dekorirali izložbena okna sovjetskih trgovin s tako navlakom?" — V Ameriki bo preteklo še dokaj časa, preden bodo tukajšnji listi kritizirali izložbe trgovin! — Tako je sovjetsko časopisje. . .

Dva ubita na laškem parniku Rex

New York, 8. marca. Ko se je nahajal luksuzni laški parnik "Rex" v bližini Gibraltarja je zadel parnik silovit morski val, ki je povzročil smrt dveh oseb na parniku. Ubit je bil neki

mornar in en potnik tretjega razreda. Kapitan-parnika se je izjavil, da še nikdar ni doživel tako strahovitega viharja na morju kot ga je imel tekom sedanjega vožnje iz New Yorka proti Neaplju.

V Detroitu imajo sedaj enajst štrajkov

Detroit, 8. marca. V enajstih večjih in manjših tovarnah mesta Detroit se vrši sedeči štrajki. Vršijo se pogajanja, da se pride do sporazuma. V torek so se obnovila pogajanja med unijsko avtomobilskih delavcev in med zastopniki Chrysler in General Motors korporacije. Med Chrysler korporacijo in unijsko je prišlo že precej do sporazuma. Glavna točka, okoli katere se pletejo pogajanja, je zahteva unijske, da je ona priznana kot edina zastopnica vseh delavcev pri kompaniji. V Flintu je včeraj prišlo do kratkega sedečega štrajka v dveh Chevrolet delavnicah. Unijski uradniki so trdili, da so bili štirje delavci odpušteni od dela radi unijske. Sedeči štrajk je bil takoj končan, ko je kompanija izjavila, da se bo tozadevno pogajala z unijsko. Pretekli ponedeljek je bil poravnani štrajk pri Timken Axle Co., pri Detroit Stamping Co., pri Zenith Carburetor Co. in pri O. & S. Bearing Co.

Bombe za pristaše bivših Habsburžanov

Dunaj, 8. marca. V operni dvorani na Dunaju se je včeraj zbralo na javnem shodu kakih 4,000 ljudi, ki so zahtevali, da se vrnejo Habsburžani na avstrijski prestol. Tekom zborovanja so pa zlikovci zagnali več plinskih bomb v dvorano, nakar se je zborovanje razšlo. Mnogo bivših nadvojvod in aristokratov je bilo navzočih na zboru. Policija je pozneje aretirala 22 nazijev, katere dolži napada.

Mnogo deklet posiljenih in umorjenih v Detroitu

Detroit, 8. marca. Ko se je nahajala 17-letna Bernice Onisko na poti iz cerkve proti domu je bila napadena od nepoznatih zločincev, posiljena, potem pa zadavljena in umorjena v neki temni aleji. Dekle je bilo iz rene delavske družine. Njena smrt je že štirinajsta v enakih okoliščinah v predmestju Hamtramck. Policija ni mogla dobiti doslej še nobenega sledu.

Komunisti v Mehiki protestirajo proti katolikom

Orizaba, Vera Cruz, Mehiko, 8. marca. — Vladne čete so bi-

le včeraj prisiljene razbiti več manjših protestnih shodov, katere so povzročili komunisti kot v protest proti katoličanom, dokler jih vojaštvo ni razgnalo. Vse cerkve v mestu so bile včeraj prenapolnjene vernikov.

MALI OGLASI

Sedaj je čas

da kupite svojo hišo. Naprodaj je hiša, ki ima štiri sobe, na Kildeer Ave., kopališče, furnez, cena samo \$1,800.00. Druga hiša je na E. 73. cesti blizu St. Clair Ave. Sedem sob, furnez, kopališče, samo \$3,000.00. Vprašajte pri Joe Pikš, 1176 E. 71st St. Tel. ENDicott 2628. (58)

Delo išče

ženska za splošno gospodinjstvo ali enako delo. Bi šla tudi na farne. Vprašajte na 4910 Payne Ave., zgorej. (58)

Išče se!

Kje se nahaja Franc Tomažin, doma iz Gmajne, Raka pri Krškem. Če dotični bere to notico ali če kdo drugi ve zanj, je prošnja, da sporoči naslov sestrin gori omenjenega, ki se nahaja v Belgiji. O Tomažinu se ni slišalo že od leta 1917. Naslov sestre je: Marie Tomažin, Asch, No. 83, Limberg, Belgie. (56)

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE!

Brazis Bros. Clothes

OBLEKE
POVRŠNIKI

že narejeni

\$15.50

in

\$17.75

IZBERITE SI JIH ZA
VELIKO NOČ

3 trgovine: 6905-07 Superior Ave.
404 E. 156th St.
6022 Broadway

Naj vam za Veliko
noč naredi obleko
in površnik izurjen
krojač.

Izberite si iz velike
zberne spomladanskih
volnenih vzorcev.

Narejene po meri

\$19.75 in \$22.50

Naš DeLux kroj
\$27.50

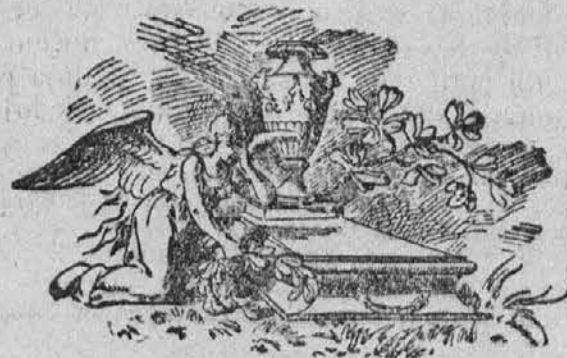
V SPOMIN PRVE OBLETNICE, KAR JE UMRL JOHN DEJAK

ki je umrl 9. marca 1936.

Minilo je že leto dni Enkrat bomo se združili, odkar počivaš v grobu Ti; bomo stisnili roke, v najlepši dobi let ti soprog in dragi oče, si moral zapustiti svet. to bo srečno svidenje.

Zalujoča soproga Mary,
Edward in Mary, otroka.

Cleveland, Ohio, 9. marca 1937.

V BLAG SPOMIN

TRETJE OBLETNICE SMRTI NAŠE LJUBLJENE MAMICE

Helen Simončič

ki je za vedno zaspala, od vseh objokovana, dne 9. marca 1934.

Oj prekmalu so odnesli
v jamo črno tje
našo ljubo, drago mater,
grenke so solze.

Mirno spavaj, dobra mati,
v večnem tam snu,
enkrat bomo se združili
pri ljubemu Bogu.

Zalujoči ostali:

MATT ARKO, ROSE, ANGELA, MIMI, FRANK,
EDWARD in JEAN, otroci.

Cleveland, Ohio, 9. marca 1937.

V BLAG SPOMIN

2. OBLETNICE SMRTI PRELJUB-
LJENEGA IN NEPOZABLJENEGA
SINA IN BRATA

Frank Frankovič

ki je za vedno zatnil svoje mile oči
dne 9. marca 1935.

Leta dva je že poteklo,
kar si Ti odšel od nas.
Mi iz srca Ti želimo
da se v raj vesliš,
in mili Jezus Ti podeli
mir in srečo blaženo.

Zalujoči ostali:

Frances Frankovic, mati;
Louis in Anthony, brata.

Cleveland, Ohio, 9. marca 1937.

Podpredsednik Zed, držav. Garner, levo in načelnik
senatnega sodnijskega oddelka, Ashurst, študirata Roose-
veltovo poslanico kongresu; da se upokoji vse člane vrh.
sodišča, ki so stari nad 70 let. Ashurst ima težko nalogo,
da pridobi senatno zbornico za Rooseveltov predlog.

Ugrabljeni milijoni

Roman ameriškega Jugoslovca

"Pst! Pst! Prihajajo!" nas opozori Kanguru.

Tri služkinje prihajajo s pokloni in sladkim nasmehom ter prinašajo miniaturne šteti-
diline, v katerih tli ogelje in ponvice s čajem. Nato prinesejo krožnikov, skodelic, čašic in palčic, ki služijo namesto vilic, žlice in nože. In rib, rakov, teletine, kurenine pa sočivja in sadja.

Jack se loti teletine in kurenine ter zahteva vino. Pri-
nese ga, sladko je in opojno.

Potem musme izginejo in pritečejo tri gejša. Tri mucke, ki so res dobrih kave, gladke in prožne krotke mačice ter bi se menda rade pestovale. Buteau in Kanguru si posadita vsak svojo v naročje, le Jack ne ve, kaj bi počel s svojo. — A ona ve. Pritiska se k njemu kakor nedolžen otrok, stika po njegovem obrazu, po njegovi obleki, se smehlja, gruli kakor grlica ali golobica in mu nali-
va čašo in jo prinaša k njegovi-
vim ustom.

Dražestna je, srčkano maj-
cena in elegantna v svojem svi-
lenem kimonu. In dobro diši. Krasne, trde črne lase ima. A komično je našminkana. Li-
ci sta ji polni in čisto beli, a v sredi lic ima okrogel rdeč to-
lar; usta so ji bujna in kar-

minasto rdeča, a spodnja ust-
nica ji je celo pozlačena. Tudi
grlo ima belo našminkano, to-
da tilnik ji je porasel z gosti-
mi črnimi dlačicami, mehki-
kakor svilu, zato tilnik ni po-
beljen, nego kaže naravno ru-
menkasto polt. Mandelnaste,
temne, majhne, kakor dremot-
ne oči zasenčujejo dolge res-
aste trepalnice. Krasna je za
japonski okus. Jacku pa se
zdi le dražestna, originalna ig-
račka. Iz širokih rokavcev ji
gledajo drobne ročice, ki ne
morejo mirovati niti trenutke
in jih mora Jack loviti nepre-
stano. Nikakega poželjenja ne
občuti do te ženske, ki je kakor
nerazvito otroče.

Buteau pa se valja s svojo
gejšico po preprogi in krohotu.
In Kanguru je pozabil na vse
in se srčka s svojo cvetko. In
kmalu se dvigneta, vzameta
vsak svoje dekle na roko ter
ju odneseta.

Sam ostane Jack s svojo
mucko, ki že omaguje v ljubez-
nivostih in mu leže z glavico
na prsi. Dolgočasi se lepiti-
ca, iztegne roko in se igra s
papirjem, ki je ostal na pro-
storu, na katerem se je šalil
Buteau. In dvigne tisti papir
in ga razgrne. Časopis je! —
Jack seže po njem: amerikan-
ski dnevnik! Poboža ji ročico,

zvame časopis in ostrmi. "Chi-
cago Herald!"

Za Boga, glas iz Pollyne do-
movine! Preleti borzna poro-
čila, vzklikne, se glasno zasmie-
je, objame gejšico in jo stiska,
stiska in poljubi na njen ru-
meni vrat ter vzklika: "Polly!
Polly!"

Časopis poroča, da bakrovi
papirji v svoji vrednosti na-
rašajo. Neznatno, a vztraj-
no! Vsak dan! Senzacija! O,
Hegan, o Polly!

Vsa srečna se je gejša okle-
nila Jacka. Toda Jack je vstal,
vtaknil časopis v žep, izročil
gejšici bankovec za što rubljev
in odšel.

Hotel si je poiskati v luki
hotel, da bi lahko nadziral pri-
hajajoče parnike. Nasproti lu-
ke je našel angleški hotel "To-
kio." Najel je sobo in opolno-
či je že trdno spal.

In naslednje dni je čakal
parnike in tujce, a Polly in de-
tektiva ni bilo. Poiskal je Bu-
teaau in mu vrnil časopis, tudi
s Kangorom se je sestajal, in
delali so izlete skupaj, toda v
čajarne ni maral več. Gejša
so mu bile zoprne. Vsaj tako
je trdil.

Že je minil teden in še drugi,
a Jack je še vedno čakal Polly
in Dodd. Postal je nestrpen.
Tu je opazil nekega popoldne,
ko je stopal baš mimo ameri-
kanskega konzulata, da je pri-
drvela jinrikša in je stopil iz
nje Bobby Dodd.

"Oho," si je dejal Jack, —
"tukaj sta in zdajle si gre iz-
poslovat tiralnico za menoj in
legitimacijo, da me sme na ja-
panskih tleh aretirati. Ne boš,
brate! Zdaj je treba le zve-
diti, kje je Polly, potem se
odpelnemo počasi skupaj do-
mov."

Čakal je skrit za čajarno,
kjer je stalo nekaj džinov s
svojimi vozički. Dolgo ni bilo
Dodd. Ko pa je prišel in stop-
pil v jinrikšo, je skočil tudi
Jack v svojo in velel džinu, naj
vozi za prednico. Le toliko se
je nalašč pomudil, da je bilo
med vozičkoma dovolj razda-
lje.

Dodd je izstopil pred hote-
lom "Jokahama" in hitel v po-
slopje. Jack pa je opazil na
oknu drugega nadstropja žen-
sko, ki je gledala na ulico. Sr-
ce mu je poskočilo od radosti:
bila je Polly. A že je izginila.

Ali naj steče kar precej na-
vzgor? Ne, mirno! Zdajle je
Dodd gotovo pri nji in poro-
ča. Potem pa se umakne v
svojo sobo in dela. A kako le-
žita njuni sobi?

Stopil je k vratarju in vpra-
šal po Amerikanki Mrs. Polly
Bell. Zvedel je vse. Tudi, da
stanuje njen spremljevalec, Mr.
Bobby Dodd le dve sobi dalje, a
na drugi strani hodnika.

"Dama je moja svakinja. Le-
po jo presenetim," je dejal Jack
smehljaje vratarju in odšel.

"Allright!" je odgovoril vr-
tar in salutiral.

Jack je stopal po prstih in se
oziral oprezno. Nerodno bi pa le
bilo srečati Dodd. A šlo je vse
po sreči. Hitro se je orijentiral,
našel številko Pollyne sobe, pri-
tisnil kljuko in vstopil.

"Ah!" je vzkliknila Polly in
mu že ležala okoli vratu.

"Tiho! Ne besedice!" je šepet-
al. "Vzemi klobuk in denar —
odpeljem te. — Zvečer se vrneš.
In odprl je vrata ter po prstih
stekel po stopnicah k jinrikši.
Par hipov nato je pritekla tudi
Polly, zlezla k Jacku, in džin je
cepetal do hotela "Tokio" . . .

XXXII.

Na tihem oceanu

Eno uro je divjal Bobby Dodd
po hotelskem vestibulu, dirjal
gor in dol ter tihlo preklinjal.
Najrajši bi bil portirja zboks-
al. Tepec, da mu ni prišel povedat
takoj, ko se je oglašil tisti
"svak!" To je Jack Bell, tat mi-
lijonski! Nesramnež! Odvedel
mu je svojo ženo zopet kar iz-
pred nosa. Kaj naj stori? Tele-
foniral je ameriškemu kon-
zultatu, da je zločincu že na sle-
du in naj mu za božjo voljo po-

šljejo legitimacijo. Toda odgo-
vorili so mu, da mora legitimaci-
jo še aprobitati japonska politi-
čna oblast ter da jo prav zaneš-
ljivo prejme do naslednjega dne
še pred obedom . . . A kje sta?
Ali se morda Polly sploh več ne
vrne? Boj Bog, srce se mu je
skrčilo v jezi in boli. Že debeli
dve uri je ni nazaj . . . Večeri
se . . .

Tedaj se je ustavila pred hote-
lom jinrikša, in iz nje je skočila
Polly, vesela, smehljajoča se in
vsa sveža.

Dodd bi bil najrajši zatulil od
zavisti in ljubosumnosti. "Kar
vidi se ji," si je mislil, "da je še
vsa vroča od njegovih polju-
bov!"

Toda samo bled je bil, ko jo
je pozdravil in tiso sikal:

"Zopet ste me izdala, milosti-
va, in jaz . . . jaz sem žalosten!"

Ona pa mu je ponudila ročico,
ki jo je vneto poljubila.

"Ne, ne, nisem vas izdala! Res-
ne, gospod prijatelj!" je dejala.
"Nasprotno. Za vas sem dela-
la. V par dneh ga izlahka pri-
mete!"

Dodd je prislunil, a ni verjel
ne besedice. "Ali je mogoče? Kje
pa je?" je vprašal mirno.

"Pravkar se je odpeljal z an-
gleškim parnikom King Edward
v Valparaiso. Jutri zvečer od-
plove severno ameriškanski brzi
parnik Klondyke v isti smeri.
Dohitva ga, morda celo prehit-
va in vi . . ."

A Dodd je že ni poslušal več.
Zavihtel je čepico, poklical dži-
na in se odpeljal na ameriškanski
konzulat. Tam je razgrajal tako
dolgo, da so končno brzojavili za
parnikom King Edward: "Na
krovu je ameriškanski milijonski

tat — Jack Bell —; naj ga are-
tirajo ter izročijo policiji v Hono-
lulu ali v Valparaisu.

Vesel se je vrnil Dodd v hotel
in vesela je bila tudi Polly.

"Dobro ste sterili! Zdaj nama
ne uide! Veste, ampak meni se
je zdel zopet čisto blazen . . .
Kar bala sem se ga . . ." je pri-
povedovala . . .

Dodd in Polly sta najboljšje
volje večerjala ter odšla zgodaj
spat.

Jack pa sploh ni bil na angle-
škem parniku, nego se je šel v
družbi kapetana Kongorua po-
slovit na francoski parnik od
poročnika Buteaua. Večerjali so
imenitno, nazadnje šampanizi-
rali ter se pobratili. In ko sta
bila nova prijatelja dovolj vinje-
na, je Jack naprosil Buteaua, naj
mu naroči na Klondyke za jutri
zvečer lep prostorček v kabini.
Čisto pozabil je na to! Morda bi
Buteau to izlahka opravil telefo-
nično. In legitimacijo in vse pot-
ne liste so mu vzeli v sahalinski
kajorgi. Naj mu torej Buteau
napiše kakšen papir, ki bo zale-
gel ter naj rabloži Amerikancem,
da imajo opraviti s profesorjem,
znanstvenikom iz Germanije, to-
da slovanskega rodu ter navdu-
šenega častilca Francije, Japone-
ske in Zedinjenih držav.

Buteau je bil kavalir in dovolj
vesel, da je prijatelju ustregal
rad.

"Samo ime in priimek!"

"Eh, mojega slovanskega ime-
na in priimka ne zapiše noben
Amerikanec!" je dejal Jack ma-
lomarno. "Telefoniraj: Ralph
Smithson! — pa je čisto pravil-
no."

In Buteau mu je napisal tudi
legitimacijo in priložil svojo po-

setnico. Vse je bilo v redu in pili
so do ranega jutra.

Skoraj do obeda je spal Jack.
Popoldne je poiskal brivca, na-
kupil ondi raznih pomad za lase,
mastiksa in črno ter belo umet-
no brado.

Zvečer je bil med prvimi pot-
niki že star Anglež na Klondyke.
Seboj je imel le srednje velik
kovček. Tako je šel na krov in
opazoval vstopajoče potnike.
Končno sta se pripeljala Polly in
Dodd. Vsak v svoji jinrikši; a
na tretji in četrti jinrikši so vo-
zili za njima prtjago. Dolgo je
trajalo vkrcavanje, dolgo pregle-

devanje potnikov, končno je par-
nik krenil v določeno smer.

Jack je medtem že dognal, kje
je Pollyna in kje Doddova kabi-
na. Potem je šel večerjat in ju
je oddalec opazoval iz svojega
kota.

Ko sta odhajala, se je Polly
skrivoma ozrla po dvorani. Ne-
ki gospod s sivkasto angleško
brado je dvignil desnico in se po-
česljal po glavi. To ji je zado-
ščalo . . .

Se nekoliko je Jack posedel,
plačal počasi in odšel. A ne v
svojo, nego v Pollyno kabino . . .
(Dalje prihodnjič)

NAROČITE SI OBLEKO ZA VELIKO NOČ SEDAJ
PO SEDANJIH NIZKIH CENAH

Narejene po vaši meri.

\$21.50 vse volna \$21.50
fino izdelane

Cene bodo poskočile 15. marca
Vzamejo se knjižnice International posojilnice.

BRAZIS TAILORS
6113 St. Clair Ave.

Želodčno zdravilo iskreno priporočano

Chicago, Ill. — "Uživam Trinerjevo grenko vino, kadarkoli
trpim na želodčnih ali neprebravnih nerednostih, in priporo-
čam ga lahko vsakomur iskreno. — Mrs. Susanna Pavus.
Ne preizkušajte s kakimi drugimi odvajalnimi sredstvi. Uži-
vajte Trinerjevo grenko vino, ki je v sedanjih 45 letih dokaza-
lo, da je najbolj zanesljivo zdravilo proti zaprtju, plinom,
slabemu teku, glavobolom, nemirnemu spanju in podobnim
težkočam.

— Pišite po brezplačni vzorec —
Triner's Bitter Wine Co., 544 S. Wells St. Chicago, Ill.
Send me a free sample.
Name _____
Address _____

Pri vseh
družgatih

Carole Lombard pravi:

"Po nasvetu mojega pevskega učitelja sem

začela kaditi Luckies"

"V moji novi sliki 'Swing High, Swing
Low' pojem prvič pesem, odkar sem
pri filmu. Da to storim, sem potrebo-
vala več mesecev za učenje petja. In
s tem dodatnim naporom moje grlo ni
bilo v dobrem stanju. Moj pevski uči-
telj mi je svetoval, naj pri izbiranju
cigaret izberem lahko kajo. In tako
sem začela kaditi Luckies. Izza onega
časa sem spoznala, da se lahka kaja
in moje grlo zelo dobro strinjata."

Carole Lombard

SEDAJ NASTOPAJOČA V PARAMOUNT
PICTURES "SWING HIGH, SWING LOW"

NAJFINEŠI TOBAK—
"SMETANA PRIDEŁKA"

Neodvisen pregled je bil pred kratkim storjen
med profesionalnimi moškimi in ženskami — odvet-
niki, zdravniki, predavatelji, znanstveniki itd. Izmed
onih, ki so rekli, da kade cigarete, jih je več kot 87%
ugotovilo, da imajo osebno rajši lahko kajo.

Miss Lombard odobrava modrost te prednosti in
istotako tudi drugi vodilni umetniki radia, odra, filma
in opere. Njihovi glasovi so njihovo bogastvo. Zato jih
toliko kadi Luckies. Tudi Vi imate lahko zaščito grla
od Luckies — lahke kaje, proste gotovih rezkih dra-
žljivcev, odstranjenih z izključnim procesom "It's
Toasted". Luckies so prijazne grlu.

Lahka Kaja

"It's Toasted"—Zaščita Vašega Grla

PROTI DRAŽENJU—PROTI KAŠLJU

Copyright 1937, The American Tobacco Company

NAZNANILO IN ZAHVALA

Z globoko potrjim srcem naznanjamo vsem so-
rodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest
o veliki izgubi našega preljubljenega in nikdar po-
zabljenega sina in brata

Frank Zot

ki je v cvetu življenja nanagloma izdihnil svojo
mlado dušo dne 21. februarja 1937 v lepi mladeni-
ški dobi star 23 let, rojen v Clevelandu.

K prezgodnjemu večnemu počitku smo ga po-
ložili dne 25. februarja na Calvary pokopališče.

Tem potom se želimo prisrčno lepo zahvaliti
vsem, ki so položili krasne vence poleg krste pokoj-
nega in sicer: Mr. Frank Tieber, Mr. in Mrs. Louis
Tieber, Mr. in Mrs. John Persin, Mr. in Mrs. Florian
Močilnikar, Mr. in Mrs. Matt Zulich, Mr. in Mrs.
John Pestotnik, Mr. in Mrs. John Sivec, Mrs. Puiz-
dar, Mr. in Mrs. John Babnik, Mr. Frank Kačar in
družina, Mr. Anton Papež in družina, E. 67th St.,
Mr. Frank Sot in družina, From His Buddies, The
Cleveland Twist Drill Co.

Lepo se zahvaljujemo sledečim, ki so darovali
za sv. maše: Mr. in Mrs. Anton Tomše, Mrs. Joseph-
ine Strnad, Mr. in Mrs. Florian Močilnikar, Mr. in
Mrs. Florian Kuhar, Mr. John Jackšič, Mr. in Mrs.
Frank Mramor, Mr. in Mrs. Jack Pintar, Mr. in
Mrs. Joseph Jerse, Mrs. Mary Hren, Mr. in Mrs.
Rudolph Smerke, Mr. Louis Safran, Miss Angela
Drassler, Mr. in Mrs. Jack Perko, Mr. in Mrs. Frank
Mramor Jr., Mr. Louis Meshe, Mr. in Mrs. Frank
Obrezor, Mr. Frank Bozja, Mr. in Mrs. Frank Zabu-
kovec, St. Clair Ave., From His Buddies.

Ravno tako se prav lepo zahvaljujemo vsem,
ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago
pri pogrebu.

Ravno tako tudi lepa hvala onim, ki so nosili
krsto ter ga spremili in položili v prerani grob. Is-
kreno se zahvaljujemo vsem, ki so nas tolažili v teh
žalostnih dnevih, kakor tudi vsem, ki so ga prišli po-
kropiti, vsem, ki so čuli in molili ob krsti ter vsem,
ki so se udeležili pogreba.

Prisrčna hvala Rev. Andrew Andreyu za oprav-
ljene cerkvene pogrebne obrede.

Lepa hvala pogrebniemu zavodu Joseph Zele in
Sinovi za vso prijazno postrežbo in za lepo urejeni
sprevod.

Ti, preljubljeni in nikdar pozabljeni sin in brat,
ki si nas v najlepših letih za vedno zapustil, veseli
se sedaj v nebeški slavi. V cvetoči mladosti je pri-
šla nemila smrt in zahtevala od Tebe najdražje.
Močno žalostni Ti želimo, da počivaš mirno v pre-
zgodnjem grobu in lahka naj Ti bo rodna zemlja.

Zalujoči ostali:

Frank in Mary Zot, starši;
Molly in Hedwig, sestri.

Cleveland, Ohio, 7. marca 1937.